

sige Repræsentation i de tre Dele af Landet, i Jylland, paa Øerne og i Hovedstaden. I Jylland svarer der til hvert Mandat i det nuværende Folketing 19 900 Indbyggere, paa Øerne til hvert Mandat 21 100 Indbyggere og til hvert Mandat i Hovedstaden 26 700. Det samme ulige Forhold gør sig gældende med Hensyn til Vælgerne. Til hvert Mandat i Jylland svarer 7 700 Vælgere, til hvert Mandat paa Øerne 8 900 og til hvert Mandat i Hovedstaden 11 200. Dette vil sige, at 100 Vælgere i Jylland har samme Indflydelse som 115 paa Øerne eller 146 i Hovedstaden. Hvis Mandaterne skulde fordeles nøjagtigt efter Indbyggertal eller Vælgertal, skulde Hovedstaden efter Indbyggertal have 6 Mandater mere, hvoraf Øerne maatte afgive 1 og Jylland 5; efter Vælgertal skulde Hovedstaden have 7 Mandater mere, Øerne 1 mere, og Jylland maatte afgive 7. For at alle Forhold skal være tagne med i Betragtning, maa det erindres, at ved Fordelingen af de 3 Landstillægsmandater udøves der en Indflydelse i partimæssig Henseende paa disse Mandater paa en Maade, som matematisk kan bestemmes saaledes, at Hovedstaden paa disse 3 Mandater kommer til at udøve en Indflydelse af 0,66, Øerne en Indflydelse af 1,13 og Jylland en Indflydelse af 1,21. Men med Hensyn til den faktiske Repræsentation indenfor de forskellige Omraader spiller dette jo ingen Rolle; her er der kun Tale om den partimæssige.

Dette viser klart, at en Repræsentation, der er saa ulige i Forhold til Indbyggernes og Vælgernes Tal, ogsaa, under Hensyn til, hvorledes de politiske Forhold er i Landet, kan faa en lignende Skævhed i Forhold til Vælgernes politiske Stilling. Men dernæst indførtes der jo i 1915 en Bestemmelse vedrørende Fordelingen af Tillægsmandaterne, som gik ud paa, at de to Omraader skulde behandles for sig ved Tillægsmandaternes Fordeling. Det er den meget omtalte „Streg“, den sorte Streg, som den er blevet benævnt, og som man finder omtalt i alle officielle Dokumenter, hvad enten det er norske eller engelske, som har behandlet dette Spørgsmaal; ofte ser man i denne Fordelingsmaade et Udtryk for en politisk Villie hos et enkelt Parti til at skaffe sig en bestemt Fordel. Nu er det jo med Hensyn til Fordelingen af Tillægsmandaterne klart, at i det Øjeblik et Parti overhovedet har faaet for mange Mandater ved Kredsvalgene i hele Landet, medens det indenfor et enkelt Omraade har faaet for lidt, vil det, hvis det inden-

for dette Omraade faar Tillægsmandater, nødvendigvis derigennem faa endnu flere Mandater for mange, end det havde faaet ved Kredsvalgene alene. Det er dette, som skete ved Valgene i 1918. Og hvis man undersøger, hvorledes Skilleliniens Fjernelse vilde have virket paa det Valg som fandt Sted i 1918, vil det vise sig, at hvis Skillelinien ikke havde været, vilde Fordelingen være blevet rigtig; saa vilde de Konservative og Socialdemokraterne have faaet det Antal Mandater, de havde Krav paa.

Men hvis der ikke havde været Alliance mellem de Radikale og Socialdemokraterne, vilde den sorte Streg have bevirket, at det rigtige Resultat for disse Partiers Vedkommende ikke var kommet frem. Den rigtige forholdsmæssige Repræsentation for Indbyggere og Vælgere i hele Landet vil kun kunne skabes, hvis man tilvejebringer et bedre Forhold mellem Kreds- og Tillægsmandater. Det vil være klart, hvorfor et bedre Forhold mellem Kredsmandater og Tillægsmandater maa tilvejebringes, naar man paa Grundlag af Undersøgelserne over Valget i 1918 ser, i hvor mange Kredse hvert Parti havde absolut Flertal af Vælgerne, og i hvor mange Kredse hvert af Partierne havde relativt Flertal, altsaa flere end noget andet Parti. Det viser sig da, at i hele Landet havde Venstre absolut Flertal i 27 Kredse, Socialdemokraterne i 19, medens det konservative Folkeparti og det radikale Venstre kun havde absolut Flertal i henholdsvis 1 og 2 Kredse. Relativt Flertal havde Venstre i 24 Kredse, Socialdemokraterne i 17, medens det konservative Folkeparti kun havde det i 9 og det radikale Venstre i 12. Altsaa Venstre har absolut eller relativ Majoritet i 51 Kredse, og Socialdemokraterne absolut eller relativ Majoritet i 36. Naar absolut eller relativ Majoritet i Kredsene fører til Valg i Kredsene, og Mandattallet saaledes bliver større end det, som Vælgertallet berettiger til, vil man se, at kun ved at skabe et bedre Forhold mellem Kredsmandater og Tillægsmandater, vil man kunne tilvejebringe forholdsmæssig Repræsentation. I øvrigt vil det til Tilvejebringelse heraf være rigtigt at indarbejde Hovedstadens Valgsystem i det øvrige Lands System, saaledes at ogsaa her Systemet med Enmandskredse og Tillægsmandater kommer til at virke paa samme Grundlag som i det øvrige Land, for at derefter Tillægsmandaterne, saavel i Hovedstaden som i de øvrige Landsdele, kan blive fordelt efter Stemmetallet.

Efter nu ved en Undersøgelse og Prø-